

Redacțiunea, Administrațiunea
 și Tipografia:
 BRAȘOVU, piața mare, Târgul
 Inului Nr. 30.
 Articolele nefericite nu se primesc.
 Manuscrisurile nu se returnează.
 Extrourile de anunțuri:
 Brașov, piața mare, Târgul
 Inului Nr. 30.
 Inserțiile mai primesc în Viena
 E. Hasek, Hassenstein & Vogler (Otho
 Hasek), H. Schalk, Alois Herndl, M.
 Dukas, A. Oppelk, J. Nonneberg; în
 Budapesta: A. V. Goldberger, Eck-
 stein Bernat; în Frankfurt: G. L.
 Dausbe; în Hamburg: A. Steiner.
 Profală inserțiilor: o seriă
 surmond pe o colțână 6 cr. și
 30 cr. timbru pentru o publi-
 care. Publicări mai dese după
 tariful și învoială.
 Reclame pe pagina a III-a o
 soră 10 cr. v. a. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU XVI.

„Gazeta” este în fiș-caredi
 Abonamente pentru Austro-Ungaria.
 Pe un an 12 fl., pe șase luni
 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase
 luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminecă 8 franci.
 Se prenumără la toate oficiile
 postale din între și din afară
 și la dd. colectorii.
 Abonamentul pentru Brașov
 a administrațiunea, piața mare,
 Târgul Inului Nr. 30 etagiul
 I.: pe un an 10 fl., pe șase
 luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
 Cu dusul în casă: Pe un an
 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a.
 sau 15 bani. Atât abonamen-
 tele cât și inserțiunile sunt
 a se plăti înainte.

Nr. 229.

Brașov, Vineri-Sâmbătă, 16 (28) Octombrie

1893.

Noua față a păcii înarmate.

Brașov, 15 Octombrie v.

Oaspeții ruși au părăsit Parisul și, pe când scriem aceste, se pregătesc a se reintorci pe corăbiile lor în Rusia.

Nu s'a putut face mai mult pentru sârbătorirea amiralului Avellan și a ofițerilor ruși decât s'a făcut din partea Francesilor în toate părțile, până și în cele mai mici satele, pe măsură, în suferința comandantului escadre franceze.

Punctul de culminațiune l'a ajuns sârbătorirea Rușilor în Paris cu ocaziunea reprezentației de gală, ce s'a dat în onoarea lor în ajunul despărțirii.

Reprezentarea s'a încheiat printr'un joc de fraternisare între marinarii franceși și ruși, apoi prin cântarea imnului rusesc în limba rusescă de coriști îmbrăcați în costum rusesc, după care a urmat apoteosă finală: de după culise s'a dat deodată o salvă de tun și în același moment s'a ridicat pe scenă statua păcii purtată de patru cai albi și condusă de un vultur mare. În suntu Marselieseii întreg publicul se redică în picioare, aclamând imnul republican. Amiralul Avellan făcând un semn că vrea să vorbească și după ce se făcând tăcere strigă cu voce tare: *Vive la France!* Aceste cuvinte tură primite c'un entuziasm nedescrisibil.

Cu drept s'a observat din partea unora, că nu s'nt încăntați de demonstrațiunile din Franca, că această brilliantă apoteosă finală este semnificativă. Ei se întreabă că ore a însemnat salva de tun, că pacea se poate aștepta numai după un război victorios, ori că această înfățișare a păcii a avut de scop a face numai o impresiune liniștitoare în afară?

Poate că pentru Francesii și pen-

tru oșpeții lor ruși a însemnat și una și alta. Faptul este, că în tot decursul festivităților de primire, s'a accentuat dintr'o parte și alta mereu iubirea de pace. E învederat, că în împrejurările de față era o cerință a oportunității politice atât pentru Franca, cât și pentru Rusia de a nu provoca prin nimic tripla alianță și de-a înfățișa prietenia francesă-rusescă în lumina cea mai pacinică, căutându a delatura ori-ce prepus, că ea ar avea scopuri agresive.

Astăzi această prietiniă se prezintă în haina păcii, der care este însemnătatea ei pentru viitor? Schimbata-s'a ori nu printr'nsa constelațiunea generală politică?

Eată o întrebare, care trebuie să dea de gândit politicilor din toate Europei, care este în joc, le privește pe toate în aceeași măsură.

Foile franceze dicu, că pacea ar fi acum mai asigurată, pentru că Franca nu mai este izolată și înțelegerea ruso-francesă va ține în respect tripla alianță și va împiedeca astfel eventualele ei planuri de război.

Aceleași foi însă asigură, resumându importanța festivităților dela Toulon și Paris, că Franca eșind din izolarea ei, a dobândit atâta, că adă nu se mai teme de război.

„In Rusia, ca și in Franca” — scrie „Lanterne” — scimă acuma, că în zilele pericolului ne vom regăsi umărul la umăr. Eară „Gaulois” dice: „De aici încolo nu mai trebuie să avem frică de război. Nimenea nu trebuie să se teme mai mult de el.”

Der ore încetarea acestei temeri de război fi va spre folosul păcii? Oare ținta, ce-o urmărește prietenia francesă-rusescă de a forma o coalițiune față cu tripla alianță și de a restabili astfel echilibrul, va face să se mărească șansele și siguranța păcii?

Foile, care aderă la tripla alianță, sunt de părere contrară și au dreptate. Prin coalițiunea ruso-francesă, ce s'a pregătit la Kronstadt și la Toulon, s'a înăsprițit nu mai situațiunea, ce și așa era destul de nesigură, ce și așa era destul de nesigură, cu toate asigurările puterilor triplei alianțe, că nu urmăresc scopuri agresive și că singura lor țintă este susținerea păcii.

De acum încolo înarmările și pregătirile de război vor continua în măsură și mai mare și poporele vor trebui să plătescă cheltuelile cu dărăpănarea bunăstării și a liniștei lor. Acesta tristă stare de lucruri numai printr' desarmare generală s'ar putea curma. Der poate să mai fiă vorbă de posibilitatea unei înțelegeri între toate statele pentru un asemenea scop sublim, când puterile mari își strau față în față în două tabere contra armate din creștet până'n talpi?

Pacea înarmată e adă, cu jertfe imense ce le pretinde dela popore, este pentru durată nesuportabilă și sfârșitul va trebui să fiă totu numai — războiul.

CRONICA POLITICA.

(15) 27 Octombrie

In adunarea municipală din Turoș St. Martin, ținută la 24 Octombrie, s'a debătut propunerea comitatului Neograd cu privire la „înfrânarea presei slovace și valahe”. Foile unguresci ne spun, că la adunarea naționalității slovaci au luat parte în număr de 13. Ședința a dechis'o fișpanul Iusth Kálmán, după ce proto notarul comitatului a citit și explicat adresa comitatului Neograd. Se sculă apoi Keviczky, care dice, că propunerea o primesc de a sa, fiind că cunosc stările din Turoș, unde se întâmplă atâtea fapte contrare ordinei de stat. Declarațiunea aceasta provocă just protestare din partea Slovacilor. Atunci se ridică vicespanul Beniczky Kálmán, care dice, că deși nu poate aproba propunerea comitatului Neograd, totuși află de necesar, ca agitațiunile presei slo-

vace, să fiă paralizate pe altă cale. E de lipsă ca tocmă comitatul Turoș să lămurască guvernul asupra aceea, că presa slovacă nu cunoșce altă misiune, decât a ațită contra statului și de-a isodi pentru cetitorii ei cele mai mari neadevăruri și calomii. „Narodnie Noviny” și foia populară „Narodnie Hlasnik” dicu, că Slovacii mai bine se fac Ruși, decât Maghiari etc. De aceea adunarea generală se ruge guvernul, ca agitatorii trași la răspundere pentru aceste agitațiuni, să nu fiă pedepsiți cu închisore de stat, ci cu temniță ordinară. In fine propune vicespanul, să se adunarea de-o foia patriotică scrisă în limba slovacă, fiind că poporul slovac se poate recuceri cu mijloce forte ușore. Mateiu Dula protestă in contra insinuațiunilor josnice ale vicespanului și luă in apărare presa slovacă. Totu așa protestă și redactorul dela „Narodnie Noviny” Ambrasi Pietor, er in urmă adunarea primi cu mare majoritate propunerea vicespanului Beniczky.

Situațiunea cabinetului Taaffe devine din zi în zi totu mai grea. O telegramă cu data de 25 Octombrie aduce din Viena știri, că ministrul președinte Taaffe are de gând să enunțe închiderea parlamentului austriac prin un mesager de trouă. Ședința se vor relua numai in 1 Noembrie. Taaffe, dice telegrama, recurge la mijlocul acesta, fiind că totuși mai speră, că legile excepționale vor fi primite in plen. — O altă telegramă din Viena susține contrariul, că adevă parlamentul nu se va închide. In consiliul de miniștri, ce s'a ținut la 25 l. c., s'a accentuat dezbateri iminentă a proiectelor de legi; de-aior deră nu urmăz, că ședințele se vor întârzi. Deocă însă totuși acesta se va întâmpla, atunci Taaffe se vede, că are de gând să retrage proiectul electoral și a jertfi pe ministrul Steinbach. Se dice, că in 24 Oct. Taaffe a oferit lui Hohenwart portofoliul său, er in legătură cu acesta se susține, că Majestatea Sa a chemat, prin telegraf, pe contele Hohenwart la Gödöllö.

„Neue Freie Presse” dela 8 (20) Octom-

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

„Istoria Românilor din Dacia Traiană”

de A. D. Xenopol,

înaintea Academiei române.

A apărut în zilele acestea la Bucureșt. Tomul al XV-lea (Partea administrativă) din „Analele Academiei române”.

Volumul acesta conține și discuțiunile, ce au urmat in sinul Academiei, in cursul sesiunii generale din anul acesta, in ce privește valoarea literară și științifică a diferitelor publicațiuni prezentate la concursul de premii.

Noi vom începe aici, din volumul acesta, părțile mai principale ale discuțiunii urmate in sinul Academiei asupra cărții d-lui A. D. Xenopol „Istoria Românilor din Dacia Traiană”, și acesta o facem in interesul publicului și al literaturii noastre, fiind că este bine, ba încă necesar să se cunoscă părerea unui corp înalt de știință, asupra unei cărți, despre care in cursul de 5 ani se făcuse atâtea reclame co-

mercială in țară și in străinătate, cum nu se făcuse până aci pentru nici o publicațiune românească.

Din raportul special al d-lui V. Babeș:

„D-l Xenopol a prezentat la concurs, pentru Marele Premiu Năsturelă, cinci volume ale operei sale „Istoria Românilor din Dacia Traiană”, care operă a anunțat'o din capul locului, că are să cuprindă șase volume. Presentele cinci volume au apărut in cursul celor cinci ani dela 1888 până la 1892....

„D-l Xenopol cere expresu premiul cel mare de 12,000 lei pentru cinci volume ale istoriei sale, volume apărute, începând dela 1888, in cursul de cinci ani.... D-l Xenopol făcuse prima sa cerere, restrinsă numai la volumul al V-lea, însă pentru un alt premiu; der a venit in timpul regulamentar cu o altă cerere, retractându pe cea de întâia, prezentându toate volumele și cerându premiul cel mare (Aici d-l Babeș vorbește despre conținutul volumelor II, III, IV și V), apoi continuă:

„Se ridică din mai multe părți, și nu fără cuvânt, imputarea, că D-l Xenopol tocmă in acest volum al său (al V-lea) n'a utilizat din destul mulțimea de documente, in timpul mai nou adunate chiar de Academia noastră. Der eu nu pot să pierd din vedere, că d-l Xenopol încă de mai înainte își anunțase cartea sa ca terminată, și densusul, precum am atins mai sus, nici n'o prezintă publicului ca perfectă!...”

„Cu multu mai greu cumpănitore cred eu o altă scădere, un alt defect, ce se impune esaminatorului atent și onoscător de împrejurări in cartea d-lui Xenopol, anume in volumele II, III, IV și V. Înțelegu modul său metodul, cu care d-l autor tracteză Istoria Românilor de preste Carpați, din Transilvania, Banat și părțile Ungariei propriu dice: „Acestă istorie nu este scrisă ca unu ce legat, întreg și continu, după o sistemă proprie, după periode și epoce, acomodată in ordine cronologică in prejurărilor și evenimentelor, cum se succed ele, ci ea se espune in modu mai multu sporadicu, incidental și ocașional, for-

mându in faptu unu adaus la istoria țării de dincoce.

...„Der această lipsă nu mă face nici să mă mir, nici să-i facu vre-o grea imputare d-lui autor; căci imi este cunoscutu, că cele mai importante date și documente relative la viața, mai vartosu locală, săi puté dice, cea internă a poporelor de pe teritoriile Daciei și Panoniei, înainte de seculul al XIX-lea, abia in timpul mai nou au început a fi scoșe la lumină de prin archive, până aci secrete, ale țării și ale capitulelor catolice, unde ele oa la „loca credibilia” se păstrau; pe lângă această aceste publicațiuni se facu mai numai in limba maghiară, rar accesibilă literaților noștri de dincoce.

„N'am nici câtu doielă, că deocă d-l Xenopol putea să aibă cunoscință despre colecțiunile, datele, lucrările scoșe la lumină de un Pesti Fr., un Szent-Klary, un Bunyitay, Asady I., Lazar Gy., Marky S., Teleky S., Thaly K. etc., cu totu altfelu tracta epoca „Chinezatelor române — Districtus valachici, jure nobilitario”, acelor instituțiuni naționale din evul de

vre, ocupându-se cu nascerea noului prinț român, dăce între altele: Ceea ce e mai ales de remarcant și prin ce însemnată fericitul evenimentă sporesce și mai mult pentru țera intrăgă, e împrejurarea, că primul născut al părechi moștenitoare române este cel dintăiu principe căruia deja prin nascere ii sunt cheazăuite tôte drepturile de succesiune pe tronul Romăniei. In ce privește educația confesională a tănărului prinț, această chestiune e tranșată prin articolele 82 și 83 din Constituția română dela 1866, rămasă nemodificată când ou revisuirea aoelei Constituții. Ali-niatul 2 al art. 82 spune, că urmașii regelui vor fi crescuți in religia ortodoxă a răsăritului. Art. 83, care regulă ordinea succesiunii pentru casul când n'ar fi moștenitorii direcți ai regelui, adaugă, că dispozițiile articolului 82 se vor aplica de celor-l'alti membri ai casei Hohenzollern, carl ar fi oțamați la succesiune in Romănia, deoț in împrejurările actuale, și prințului moștenitoru Ferdinand. Nu este de prisos a se aminti tôte acestea, de ore-ce deja ou oasias căsătoriei prințului Ferdinand ou principesa Maria de Edinburg, s'a răspândit din partea unora svonul tendențios, că Papa nu și-ar fi dat învoirea la căsătorie, de căt ou condiția ca oopi, carl ar fi oțamați la succesiune în religia catolică. Se va vedé deoț aceste svonuri neintemeiate se vor mai pune și acum in circulația!

*
„Pester Corr.” primese din Viena următoarea soire importantă: Ministrul de esterne Gustav Kálnoky și-a cerut v-cantă; faptulă acesta se esplică in cercurile guvernamentale austriace așa, că contele Taaffe n'are nici o temere ou privire la dezvoltarea crizei. Conferința din 24 l. c. a lui Kálnoky ou Jaworsky și contele Hohenzwart, a hotărât pe Taaffe să fie sigură, că olobul Hohenzwart și Polonii doresc ou or-țe preț, ca elă să nu dimisioneze; ba suntă chiar gata de a face promisiuni, că mai târziu vor primi un proiect de lărgire a dreptului electoral, pe basă conservativă și de self-gouvernement. Proiectul de lege redactat de Dr. Steinbach va fi nulificat, ér prin această se va satisfacé pretenției acestor partide, de-a dimisiona Steinbach.

Rușii în Paris.

Din Paris se telegrafiază ou data de 24 Octomvre:

Cățiva din oțierii ruși s'au dus să viziteze Versailles. Ei au prândit la primăria. O mulțime enormă i-a aclamat in contină.

Amiralul Avelane și ceilalți oțieri au prândit la Elisée. D. Carnot a anunțat amiralului, că se va duce Vineri la Toulon.

La desertă, președintele a dă: „Cu parere de rău vedem, că se apropie césul, când domni reprezentauți ai marinei rusesc vor părăsi Parisul, ale

căru sentimente de bucură și de înținare au scutit să le împărtășească ou atăta fineț și cordialitate. Visita D-vostre ne va lăsa nise amintiri, ce nu vor pute fi uitate. Sperăm, că amintirile, ou carl veți pleca D-vostre vor fi totă ată de durabile in sucele Franței intrăgi urez feroice și succes oșpților și prietinelor noștri.”

— D. Carnot a ridicat apoi un toast in sănătatea Țarului și a Țarinei.

Amiralul Avelane a răspuns:

„Nu pot îndestul să exprim mulțumirile noastre sincere și profunda noastră recunoștință pentru marea și cordială simpatie, ce ne-a arătată poporul franceș. Aoeași primire am găsit'o nu numai in orășele mari, ci și in cele mici, in sate ou și in cătune. Când lucrul acesta va fi oinosut in Rusia, vor porni de asemenea din tôte părțile și chiar din sate urări pentru mărirea și pentru prosperitatea Franței.”

Delegațiunile lorene au dat daruri oferite de Lorena oțierilor ruși. D. Mezières a esprima amiralului Avelane sentimentele delegațiilor, totă ată de sincere, ca ale populației parisene. Ele au rugat pe amiralul să primască cartea de aur și obiectele de artă lucrate de artiștii loreni, și carl vor aduce aminte oțierilor ruși, că au prietenii credincioși și siguri in 1800 comune din Lorena.

Amiralul, forțe atinsă, a mulțumit in numele său și in numele oțierilor săi, și a dă: „o amintire despre demersul Lorenilor va rămâne întipărită in inima noastră.”

Eșind dela ceroul militar, delegațiunile s'au dus la d. Mohren'eim, rugându-l să depună la picioarele Țarului o carte de aur, ce cuprinde iscăliturile a 1800 pri-marl din Lorena împreună cu omagiile lor respectuose, ca dovadă a sentimentelor lor de prietinie.

D. Mezières a rostită o alocuțiune, in care a dă, că Lorena este cea dintăiu, care a dat semnalul aclamațiilor ou ocaziunea trecerii marelui duce Alexe pe acolo. In amintirea acestei zile, care va rămâne venerată, in amintirea vizitelor dela Kronstadt și Toulou, ve rugăm să depneți la picioarele Țarului această carte, care esprima gândul întregi Lorene.

Oțierii ruși s'au dus la 5 la ceroul din strada Boissy d'Anglas, unde a svut locu o reprezentația teatrală; in urma ei s'a oferit un prând.

D-lă de Mohrenheim a răspuns delegațiunii Lorenei, că este forțe atinsă de sentimentele esprimate. Elă le va transmite Țarului și ii va da cartea de aur in luna viitoare, când se va duce la St. Petersburg. Elă va spune Țarului, că oțierii ruși au fost obiectul unor manifestățiuni entusiaste.

La reprezentația de gală de ieri s'era, au asistat d. Dupuy, mareșalul Canrobert, generalii Saussier, Fré vier și alții. Sala era decorată și iluminată in moda fieric. Amiralul Avelane a sosit ou câteva minute înainte de domni Carnot. Când a intrat in loja d-lui de Mohrenheim, musica a intonat imnul rusesc. Când a intrat d-lă Carnot, s'a intonat Marseillieze.

Pe piața operii, mulțimea a aclamat pe oțierii ruși strigând: „Vivat! La vedere!”

D. Carnot a trimes amiralului Avel-

ane portretul său, împreună ou o dedicațiune.

Focurile de artificii dela Trocadero au fost forțe frumoșe. O mare mulțime asista.

La prând dela ceroul militar, generalul Saussier a ridicat un toast in onorea Țarului și a Țarinei. Elă a bătut apoi in onorea marinarilor ruși și a adăgat: „Sper, că marinarii ruși vor pătra o bună amintire de visita lor la Paris. Sunt convins, că distanța mare ce ne desparte, nu va slăbi sentimentele cene uneso.” Elă a sfărșit prin a bea in onorea simpatice și brave națiuni rasesc. Amiralul Avelane a mulțumit, dăcând: „Pot să vă asigur, că vom fi totdeuna mândri, că am ridicat aț un toast in onorea armatei și a marinei franceș. Béu in sănătatea președintelui republicei și adresez urale armatei și marinei franceș.” Uralele au fost repetate de tôte asistea. Serbarea a ținut încă multă timpă.

SCIRILE DILEI.

— 15 (27) Octomvre.

O plângere cănescă. Pe basă unei denunțări a inspectorului ung. de școle, Czirfusz Ferencz, in adunarea comitatului Bacș, s'a hotărât, să se înainteze o plângere cătră autoritățile confesionale sêrbesci, in care se se arete, că in școlile sêrbesc de sub conducerea lor, maghiarizarea nu progresază destul de repede și prin urmare se ceră dela ele grabnica delăturare a acestui „neajuns”. Inspectorul Czirfusz a constată adeo, că in Neoplanta, unde înainte de asta ou 20 de ani numai in școlile reformate se propunea unguresce, astăzi nu se mai găsește școlă, in care se nu se fi introdusă limba maghiară, ca limbă de propunere. Excepțiune facu numai câte-va școle confesionale sêrbesci, contra cărora este îndreptată cănescă plângere de mai sus a comitatului Bacș.

—x—

„Unde este Omladina sêrbescă”? Din inoientul, intrunirii ce au avut o studenții români ou studenții slovaci universitari in Pesta, intrăbă tōia sêrbescă „Zastava”: „Unde este Omladina sêrbescă”? — Redacțiunea aceleiași foi află, că jumimea sêrbescă se pregătește de a lua parte și ea la o intrunire comună ou jumimea română și slovacă. Intențiune laudabilă, care ii face numai onore! Dorim să și-o realizeze cătă mai curând!

—x—

Strămutarea închisorii de stat dela Seghedin. „Magyar Hirap” este informat, că ministrul unguresc de justiția, Szilagy Dezső, a hotărât să strămute érași închisorea de stat dela Seghedin la Vaț, unde a fost și mai înainte. In scopul acesta s'a și cumpertă la Vaț o curte cu 13.000 fl. Aoi se va edifica acouși închisorea de stat, care va fi iluminată cu electricitate, va fi încălțită cu vapor, va fi provădută cu băi etc.—Se totă trăsesc!

—x—

Parastă. Se aduce la cunoștință, că

conformă § 6 din statutela „fundațiunii pentru aducerea aminte de iubii răposati” se va sêvrși Duminecă in 17 (29) Oct. c. la 9 ore a. m., in capela română din cimiteru, parastă pentru pomenirea celor rămorți, pentru-carl s'au dărută prețul ounuilor, ca corou eterne la fundațiune, și se va ținé cuvântarea funebrală. — Brașov, 13 (25) Oct. 1893. — Comitetul parochial.

—x—

Părinți atești. Ună oas scandalosă s'a petrecut zilele aoeștea in comuna Veralja din comitatul Pojuu. Unicul fiu al unor părinți atești murise de difterită. Ei voră să lă imormenteze fără nici o ceremonie biserică și-lă și duseră până la cimiteru. Inainte de a-lă arunca in grăpă însă, părinții fură surprinși de poliția care îi opri de-a sêvrși o asemenea imormentare barbară, lipsită de ori ce ceremonii biserică. Părinții însă începură să protesteze: „Eu sunt un muncitor sărac, — răcnea tatălă — „biserica mie nu-mi dă nimic. Deoț nu voi luca, voi peri de fōme, inru tôte sunt avisatū numai la puterile mele, n'am prin urmare nici o lipsă de rituale biserică!” Poliția înse pe lângă tôte astea, n'a odată, ci a trimis după preot. Sêlbaticii părinți părăsiră atunci sicriul și fugiră, numai ca să nu audă rugăciunile preotului. Numai după ce preotul își isprăvi ale sale și se depărtă, veniră érași părinții la mormânt, unde între boete pline de jale scoboriră sicriul in mormânt, acoperindu-lă ei inși și ou țerina.

—x—

Constituire. Societatea studenților români din Brașov, „Ioan Popasu”, s'a constituită Marț, in 12 Oct. st. v., sub presi-diu d-lui prof. Iosif Blaga, in modul următor: Vice-presedint: Nic. Ionescu stud. cl. VIII g.; secretar: Mase Dima, stud. cl. VIII g.; bibliotecar: Nagoe Popea, stud. cl. VII g.; vice-bibliotecar: Ioan Sona, stud. cl. II com.; cassar: Emil Vinteleru, stud. cl. III com.; controlori: Ioan Dimitriu stud. cl. III com., Corneli Popea stud. cl. VII g. și George Rădocea stud. cl. II com. In comisiunea literară: Aurel Ciato stud. cl. VIII gim., Vasile Osvadă, stud. cl. III com., Sextil Pușcariu, stud. cl. VII g. și Eugen Vancu stud. cl. II com.

— Societatea scolarilor dela gimnasiul superior din Năședă, sub conducerea d-lui profesor Alexandru Halița, s'a constituită la 24 Septemvre n. c. pentru anul scol. curent, in următorul mod: Președinte: Constantin Moisil stud. cl. VIII a; vice-președ: Ilie Popescu cl. VII; notar: Ioan Moldovan stud. cl. VIII; vice-notar: Ioan Tahid cl. VII; redactor: Vasile Șuteu cl. VIII; bibliotecar: Valeriu Tanco cl. VIII; vice-bibliotecar: Grigore Blaga cl. VII; cassar: Simion Pușcaș cl. VII; controlori: Ioan Morariu c. VII.

mijloc, in carl Romăni seculi întregi trăiră o viață politică-națională autonomă; alt-fel ne presenta istoria Bisericii române, luptele aceleia cu Calvinismul, ou Slavonismul și ou Catholicismul; chiar și încercările revoluționare de mai înainte ale poporului română alt-fel le judea; ér jugulă iobăgiei, ce marca împărătesă Maria Teresia, la stăruința oligarhilor maghiari, dela 1776 încōse, l'a impus Romănilor din Bănat, până aci pururea omeni liberi, sigură că-lă infera, și condamna, cum îi se cuvine!

Trebuie deoț să așteptăm completarea in aceste și mai multe alte privințe, de viitoriu, ér până atunci să ne mulțumim ou ceea ce d-lă Xenopol a putut să ne dea. (Anale, pag. 320—331.)

Discuțiune urmată in sinul comisiunii de premii.

Sedința dela 20 Martie 1893.

„D-lă Hașdeu crede, că opera d-lui Xenopol nu valorează mai nimic, prin urmare deoț s'ar releva de cineva aoeștea, ar fi o lovitură adusă prestigiuului Academiei,

pe când înlăturându-se din dezbateri cartea d-lui Xenopol... nu se mai pōte renoi in Academia o scenă ca cea de acum cățiva ani... .

„D-lă referentă... Babeș se simte dator, spre a fi drept, a se referi la in-se-și cuvintele autorului (Xenopol) din intruducerea operei, unde pune in vedere celor carl ilă vor judea, ca să-i considere opul in întregul lui, oaci in detalii nu pōte să slăbescă, și unde singurul autorul recunoșce întreprinderea sa de îndrăsnită... Dér când însuși autorul nu-și presintă opera sa ca perfectă, nu se pōte tăgădui, că ea nu are și părți slabe. Așa in vol. V, care se ocupă cu epoca de 110 ani a domniei Fanarioilor, autorul nu a utilizat tôte documentele publicate de d-lă Urechia, ci s'a mulțumit ou ale sale proprii. O mai mare scădere este, după d-lă referentă, in vol. II, III, IV și V relativă la istoria Romănilor de peste Carpați. Aoeștea istorie nu este scrisă după ordinea evenimentelor, ci se espune mai multă in mod accidental, atingând numai evenimentele de căpetenie. Prin această, legătura între ele lip-

sesce, fiind-că i-au lipsit documentele. Dér documentele relative la viața internă a poporilor Daciei și Panoniei abia de curând au fost scōse la lumină, și scrise fiind in limba maghiară, autorul nu a putut profita de ele. De le cunoșcea, alt-fel vorbia despre Cheneziatele române din véoul de mijloc și despre istoria Bisericii române de peste Carpați. Completarea in această privință o așteptăm dela viitor. ér până atunci să ne mulțumim ou ceea ce ni-a oferit. Raportorul pune in vedere și o greșală de aprețiere a autorului ou privire la revoluțiunile țeranilor români din Transilvania dela 1437, 1519 și ou deosebire dela 1514. Nu este esact, că aceste revoluțiuni sociale își propusesă stărpi pe nobil, carl apăsa și carl era Ungur, de ore ce nobil n'au fost totdeuna ou toți Unguri... . Ca conclusionă, opul d-lui Xenopol are, in adevăr, și părți mai slabe, și unele părți greșite, totuși d-sa ilă consideră ca de o valōre însemnată in întregul său... .

„Rămâne acum ca Comisiunea să de-libereze asupra valōrei cărții.

„D-lă Hașdeu, luând cuvântul, declară că va vorbi despre această numai in trăsuri generale, rezervându-și a face o aprețiere mai dezvoltată in sedința plenară, deoț trebuința va fi. După d-sa d-lă Babeș n'a relevat in cartea d-lui Xenopol defectele ei cele mari, ci d-lă raportor s'a mulțumit a parafraza referatul d-lui Barițu despre volumul I. Deoț autorul Istoriei Romănilor nu cunoșce d. e. câteva colecțiuni unguresc moderne, aoeștea n'ar fi un defect prea mare, însă lipsurile ei generale, basate pe fapte concrete, nu le găsește puse in evidență de cătră d-lă referent. Cartea d-lui Xenopol este o compilare după ajutorințe de a doua mână, mai nici odată după fântâni. Necunoșcând limbile necesare, a spicuit din a doua mână și s'a grăbit a da câte-une de volum pe fiă-care anu. Cu ajutorințe de categoria arătată, d-sa s'a pusă pe compilat, și a făcut mai multe considerațiuni juridice, fără a da o singură soluțiune in 5 volume. Noi trebuie să premiam oua folositor națiunei, pe când cartea d-lui Xenopol este de o extremă superficialitate... opera d-lui Xe-

Logodnă. D-lu Petru Stanciu, teologu absolutu, s'a logodit cu d-nișora Elena Manciu, fiica d-lui protopopu Alexiu Manciu din Petromaniu (Bănatu). — Dorim feri-cire tinerei părechii.

—x—

Musica militară va cânta Daminică, 29 Oct. în piață. Programul e următorul: 1) Wagner; „Weana Blausengerlio“ marșu; 2) Keler Bela: Overture „Rakoczy“; 3) Ivanovici: „Incognito“ valsu; 4) Donizetti: Finale din „Lucia di Lammermor“; 5) Meyerbeer: Potpourri din opera „Hugenotten“; Karl Bohm: „L'stafette“ galopp.

—x—

2. Ună lectu pentru poporu. Ca atare se pôte recomanda MOLL'S Franzbrantwein și sare care întrebunțate regulat vindecă durerile de încheiături și răceli. Prețul unei sticle 90 kr. Se pôte căpăta dînlicu prin poștă dela farmacistulu A. Moll, liferantulu curții din Viena Tuchlauben 9. În depourile din provincia se se scără espresu preparatele lui Moll, prevădute cu marca de contravenție.

Dela Asociațiunea transilvană.

Nășediu, în 23 Octomvre.

Onorată Redacțiune! În 22 și 23 l. c. et. n. am avut noi Năședenii o rară bucurie. Asociațiunea Transilvană pentru literatură și cultura poporulu român îșî țin ședința generală din astă an în opidulu nostru. Insuflețirea a fost mare. Pu-blicu alesu și multu. Câștigulu materialu se apropiă la 600 fl. Țr câștigulu moralu cine s'ă lă pôtă prețiu? Abstracție dela con-venirile sociale și banohetu, unde între alte toaste și vorbiri insuflețitoare și cu spiritu, ne-a fermecatu poesia-toastu improvisatâ și cetitâ la banohetu de autorulu ei, d-lu Zacharie Boiu secretarul generalu alu Asociațiunei noastre, dedicatâ Năședulu. Țr disertatiunea d-lui Bașota despre „Resultatulu invingeriloru Romaniloru asupra Da-ciloru“, predatâ de autorulu în ședința a II-a, a fostu ascultatâ cu vii aplause. Spe-țezu, că ambele acesteia le vomu ceti acuiș în „Fôia Transilvania“. De scără s'ă ține balulu Țr mâne, ne despărțim de scumpii ôșpeți.

Pentru locurile vacante au fostu aleși cu acolamațiune: Ilustritatea Sa d-lu Ioană M. Moldov-nă, vicaru capitularu în Blășiu, ca președinte alu Asociațiunei noastre, de cassaru d-lu Leontinu Simonescu, Țr de se-cretaru alu II-lea d-lu Ioană Popu Rete-gamulu. Adunarea viitoare au cerut'o Sasu-sebeșeni.

Mai pe largu cu altă ocaziune.

Unu Năședenu.

Maghiarii și istoria.

De când Maghiarii au desprețit le-gile naturei și au trăs ou buretele peste tôte espiratiile legitime ale naționalităților, de carî suntu încungiurați; de când nu mai voescă s'ă soie, că pe pământulu Transil-vaniei și alu Ungariei mai suntu și alte

popore cu drepturi străvechi, carî voru s'ă trăsă cu limba și individualitatea lor, c'unu cuvântu de când Maghiarii urmăz în tôte după maxima: „Ungaria s'eu se va pră-pădi, s'eu se va maghiarisa“, de-atunoi or-bităș de șovinismu nu vėdă, că terenulu falsu, pe care s'au pus, mai curădu, de-cătu credă ei, se va prăbuși sub ei. Ei nu vrău s'ă vėdă, că naționalitățile deșteptate îșî înțelegu interesele și datoria, și în con-secință îșî dau mâna pentru a șgudu din temelii sistemulu maghiarisării, care e o rușine a veacului și o pată a umanității și libertății; nu vedu pustiu, ce se face în jurulu lor de unu timpu înocoe, nu sim-țesou cum Europa cultă, care altă dată le întindea mâna cu generositate și iubire, Țr așî vėdădu i demascați, regretă o amăgire atâtu de mare.

Probă, că Maghiarii nu mai potă în-șela lumea cu vorbe gôle, dându-se ca „li-berali“ infocați, ca vrednicu de simpatia Eu-ropei și ca „civilizatorii Orientulu“, este faptulu, că lumea literară și științifică și-a formatu opiniunea după lungi experiențe și acestă opiniune o transmite generații-iloru viitoare, la carî de sigură idea de Ma-ghiaru va fi asociatâ totdeuna cu idea de „tiranu“ și „intolerantă.“ Cine vrău s'ă se convingă de acestă faptu, n'are decâtu s'ă cităscă următorea însemnată operă:

„Histoire general, du IV siècle à nos jours“, — operă publicatâ sub direcțiunea d-lui Ernest Lavisse, membru alu Aca-demiei franceze și prof. la facultatea de li-tere din Parisu și Alfred Rambaud, profesor de istoria modernă și contemporană la fa-cultatea de litere din Parisu.

Tome premier: Les Origines 315—1095.

Acestă opă de o însemnatate excep-țională pe terenulu istoricu, a începutu s'ă apară abia în anul acesta prin Maiu, și din care în fia-care anu va apară câte unu tomă, așa că în 6—10 ani se va școte isto-ria tuturoru popôreloru dela anul 400 d. C. până în zilele nôștre. La acestă mo-numentu epocalu suntu angajate talentele istorice cele mai mari și cei mai dis-tinși profesori dela facultățile din Europa. Cuvântulu acestor șavanți, carî dispun de tôte mijlocele pentru a descoperi ade-vêrulu istoricu, este decisiv și lumina lor va fi respectatâ cu pietate și de vėcurile viitoare. Și chiar în acestă operă, — în care patima nu începe, — Maghiarii suntu nu-miți pe numele lor adevêratu.

La pag. 721, o. IV, după ce autorulu spune, că „urmașii lui Arpad așî numără 4,500,000 fără cele 5000,000 Săcui, carî pretinău, că se tragă din luptătorii lui Atila“, și după ce autorulu spune, că „în timpurile mai vechi, Maghiarii tractau mai ou blândete rasele străine de ei: latină și slavă și că acestă a fostu una din cauzele progresulu lor, adauge din cuvântu în cuvântu:

„Puterea lor nu a fostu contestatâ, decâtu din timpul, când autoritatea lor

a ajunsu tiranică și patriotismulu netolerantă, (depuis que leur autorité est devenue ti-rannyque et leur patriotisme intolerant); apoi adauge: „Slab este regatulă, care nu are, decâtu o limbă și obiceiuri uniforme, Țrăca Stefanu“. — Volumulu I. pag. 721 o. XIV.

Acestă capitolu e subscrisu de emi-nentulu profesor dela facultatea de litere din Bordeaux, E. Denis, și se nu se uite, că acestă s'a făcutu numai în generala țesă: „despre origine“ lăsându s'ă revină pe largu în tomurile următore:

„Liberalii“ Maghiari potă s'ă și audă dela acestă istoricu — sine ira et studio — verdictulu. Istoria începe s'ă ne cunoscă și pe noi și pe ei. Cu minciuna nu ajungă departe. Tăca de minciuna, poreclitâ Mol-dovă Gergely, n'are s'ă mai prindă în Eu-ropa. Se voru convinge și Ungurii — d'êr va fi târziu — că luptă o „luptă deșertă și vėneză o țintă nebună“ — Vae votis!

Săcșanulu.

Din viața municipală.

Din pašaliculu Făgărașulu, Oct. 1893.

În adevêrulu din pašalicu, căci toamai așa trăim, ca și în celu mai arbitraru paš-alicu turcescu. Ômenii din fruntea comi-tatulu, în locu s'ă impartă dreptate și le-galitate, bună înțelegere și armonie — eser-cită volnică și impunându-și în tôte numai voia lor, au produsu marea nemulțumire și continua și vehementa frecare, ce există în acestă nefericitu comitată.

În ședința comitatulu, ținută la 14 Octomvre, d-lu fișpanu Bauszern, cu vol-vicia-i îndatinată, și-a mai împlinită încă o dorință, și a alesu pe rudenia sa Borosnyai de fișolgăbirău la Arpașu. Îșî pôte gratula. A îm-pinsu încă ou vr'o câteva grade înainte, spre abisulu totalei peiri, buna înțelegere, adrunătată atâtu de multu dela venirea lui aici, aducându lucrulu acolo, unde pôte nici cei mai periculoși agenți provocători nu l'ar fi pututu aduce, în dauna comita-tulu și a statulu; căci nu ou volnicia, nu ou arbitriulu și ou persecuțiuni se potă face bune servii statulu, spre întărirea adevêratulu patriotismu.

Au fostu și la postul amintitu vr'o 5 s'eu 6 concurenți. D'êr fișpanulu încă îna-înte de alegere le-a spus concurenților români categoricu, că nu-i va pune în can-didare, deși ei au fostu pe deplin califi-cați, atâtu teoreticu, câtu și practicu. Acetiia, ca s'ă nu-și periclitaze și poziția, ce o au acuma, au trebuit s'ă repășescă. Unu concurentu maghiaru, încă tinêrulu și neșpertulu băiatu Benedek — ca s'ă repășescă și el, — i-s'a făcutu locu și a fostu pusă ca fișolgăbirău substitutu la Brant, alungându-se și de acolo din oficiu fișolgăbirăulu român de până acuma.

Români aleși în comisiunea candida-tore, toți au abșis, arătându-și astfelu ne-mulțumirea lor contra unei atari „alegeri“ ridicule. Fișpanulu apoi și-a compus totu

din ai s'ei comisiunea și, veți Dômne, a alesu pe singurul concurentu și candidată Borosnyai. Pe tinêrulu juristă absolutu Penciu n'a voit d-lu fișpanu s'ă lă denu-mescă nici măcaru de practicant în sta-țiunea vacantă, ce o ocupă prin unu diur-nistă. D'êr atăta nu e destulu, d-lu fișpanu, după cam audu, a datu secretarulu s'eu din fondulu comitatulu 600 fl pe ani peste salariulu lui de secretaru, căci țrăca, că is-prăvesce și agendele de vice-notaru alu II-lea. D'êră cum vine secretarul fișpa-nulu, s'ă tragă două salare?

Membrii români, aleși în comisiunea municipală din mai multe cerouri, ne fiindu verificați, n'au fostu admiși a lua parte la ședințe; cercurile au fostu în acestă anu totu nerepresentate la ședințe, ca așa d-lu fișpanu s'ă pôtă mai ușoru face, ce-i place.

Ne mai pomenitulă scandalu dela Viștea, cu insultele și ouțitul viceșpanulu, paroculu insultat și amenințat, spre sol-varea onorei sale și a preoțime și inteli-genței române, l'a arătat atâtu d-lui mi-nistru, câtu și judecătorei. Cei lași și vėn-đetori de nămu voru fi timbrați.

Ai nôștri, cei cu caracteru și cu ade-vêrată iubire cătră neamă și patriă, și-au făcutu și-și voru face datoria, Țră resulta-tulu va vorbi și ne va arăta, că ôre face-se ceva spre îndreptarea rėului, s'eu ba? Stă-riile în comitatulu nostru suntu deocăđute, în modu condemnabilu suntu aduse la des-perațiune.

Ce țrăca la tôte astea d-lu ministru de interne? Astfelu se sprijinesce tinerimea, inteligența română, în sensulu declarați-iloru sale? Acestea suntu mijlocele, cu carî voescă s'ă ne facă, s'ă țicemă, că sur-temu mulțumiți? Suntemu noi lăsați ôre aici ou totulu pradă secantulu arbitriu alu d-lui fișpanu? Până când ôre va mai merge totu așa? X.

Sciri telegrafice.

Parisu, 26 Octomvre. Ofițerii ruși au fostu primiți la Lyon și la Marsilia cu ovațiunile cele mai în-suflețite.

Parisu, 26 Octomvre. Așî a so-sitâ aicea marii duci rusesci Sergiu și Paulu. Președintele Carnot a pri-mitâ visita lor. Ei au transmisu mulțămirea țarulu pentru primirea escadrei rusesci. S'astéptă s'ă so-sescă aici și marii duci Vladimiru și Alexis.

Dr. Sterie N. Ciurcu

Viena, IX Pelikangasse 10.

Cabinetu de consultațiune cu cele-britățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena.

Consultațiuni și prin corespondență.

Proprietaru: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Gregoriu Maioră.

nopolu este forțe scăđută; i lipsescou fon-dulu, cunosoința isvôrelor și critica, care rezultă din exegesa originalulu. Inuși stilulu este forțe neglesu, chiar agromat.

„În același sensu adauge și d-lu V. Maniu, că opera d-lui Xenopolu nu este nici o istorie pragmatică, nici critică, ci numai o adunătură“. (Anale, pag. 247—250).

Din discuțiunile urmate în ședința ple-nară a Academiei.

„D-lu V. Babeșu dă cetire raportulu s'eu specialu asupra cărții d-lui A. D. Xenopolu.

„D-lu B. P. Hasdeu se plânge de ra-portulu d-lui Babeșu, care din rapôrtele prezentate în Academiă în aui trecuți asupra scrieriloru d-lui X-nopolu cităză numai pe alu d-lui Barițu, care a fostu favorabilu despre tomulu I alu „Istoriei Romaniloru“, nu cităză raportulu d-lui Hasdeu, făcutu totu în Academiă la 1885 despre lucrarea istorică cea mai importantă a d-lui Xe-nopolu „Teoria lui Rösler“. În acelu rap-ortu s'a arătat, că scrierea are puțină valoare științifică și este lipsită de oalități

literare. Academia a primitu acestă conclu-siune și a respinsu premiulu cerutu. D'êcă astfelu s'a judecatu de Academiă lucrarea cea mai muncită a d-lui Xenopolu, nu i se pôte da acum premiulu pentru „Istoria“ prezentatâ la concursu, pentru-că defectele considerate în prima lucrare au mersu crescendou ou înaintarea volumelor. În cartea d-lui Xenopolu nu este nimicu nou. Ori cine a întreprinsu scrierea unei istorie na-ționale a căutat s'ă facă descoperiri proprii prin archive; d-lu Xenopolu a făcutu cartea sa stându în casă. Datoria inițială a d-lui Xenopolu a fostu de a face o espunere asupra fântânilor istorice, apoi în tracta-rele epocoloru trebuia s'ă recurgă la acele fântâni. D sa cităză, ceea ce este ușoru, căci este deosebite între a ceti și a cita. Critica isvôrelor nu există. Astăđi o carte de istorie națională trebuie s'ă tracteze des-pre mișcarea culturei și a literaturii; la d-lu Xenopolu acestă parte este tractatâ forțe pe scurt și superficialu. Critica isto-rică se face prin confrontarea fântânilor; acestă critică însă este necunoscută d-lui Xenopolu; critica d-sale nu este istorică,

ci adovocătescă: ia câte-o citațiune și o sucece și rėșucesce spre a stôrce dintr'însa ce-i place. A premia o asemenea lucrare ou Marele Premiu, ar fi a espune Aca-de-mia la justa oferire a publiculu. D-sa va vota contra premiării, fără a avé cea mai mică pioă personală pe d-lu Xenopolu. Tot-dé una a cerutu dela d-lu Xenopolu s'ă soie merge încetu, căci cine merge în istorie prea iute, nu pôte face nimicu se-riosu. Volumele scrierei sale suntu făcute à la vapeur, în ele nu este nimicu nou, lu-crarea este superficială, și nu pôte aduce serviciile, carî se ceru dela o asemenea scriere....

„D-lu N. Ionescu țrăca, că până acum Academia a încurajat lucrări despre unele părți isolate din istoria națională, și a fostu bine că s'a urmatu așa. D sa crede, că ar trebui s'ă se urmeze în același modu încă mulți ani, până când se voru studia par-țialu epocole istoriei naționale. S'ă nu se dea însă premiulu unei istorii generale a Romaniloru; acestă ar fi periculosu și prea cutezătoru din partea Academiei, până când nu s'au lăminat prin studii parțiale diferi-

tele epocole istorice... Metoda cea mai bună pentru a încuraja studiile istorice este de a se începe prin premiarea scrieriloru des-pre instituțiunile trecutulu, despre diferitele epocole. Așa se va face bine; d'êr ar fi rėu a se da încurajieri pentru compilațiuni fi-cute fără o idee conducătore în istoria națio-nală. Bună-ôra pentru instituțiunea graiu ni limbei trebuie cercetată, cum, când, unde s'a formatu graiulu românesc, căci nici acestă nu se șcize. Academia n'a mai datu Marele Premiu pentru scrieri istorice. S'ă nu-lă dea nici acum unei compilațiuni, care se pôte critica și se critică.

„Discuțiunea se inchide...

„Se procede la votu asupra propune-riloru Comisiunei pentru acordarea Marelu Premiu Națurelu.

„Se votăză...

„D-lu președinte anunță că propune-rea de premiare s'a respinsu“. (Anale, pag. 133—135.)

Cursul la bursa din Viena.

Din 26 Octomvre 1893.

Table with 2 columns: Item (e.g., Renta ung. de aur, Renta de corone) and Price.

Nr. 12092—1893.

PUBLICAȚIUNE

Pentru-ca să se mijlocască posesoriilor locali de realități anectarea la apă-ductul orașenesc...

Se provoaă deci toți posesorii de case și realități, cari intenționează efectuarea acestei anectări...

Brașov, 16 Octomvre 1893.

2673-3 Magistratul orașenesc.

Cursul pieței Brașov.

Din 27 Octomvre 1893.

Table with 2 columns: Item (e.g., Bancnote rom. Cump., Argint rom.) and Price.

Table with 2 columns: Item (e.g., Galbeni, Ruble rusesi) and Price.

Praturile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decât fiecare cutiă este provădută cu marca de apărare a lui A. Moll și cu subscrierea sa.

Prin efectul de leuire durabilă al Praturilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celor mai cerbicele la stomach și pânțec...

Falsificațiile se vor urmări pe cale judecătorească.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabil numai, decât fiecare sticlă este provădută cu marca de scutire și cu plumbul lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul și sarea este foarte bine cunoscută ca un remediu popular...

Apă de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe baza de natron Acid-salicylic)

La întrebuințarea dinică, cu deosebire importantă pentru copii de orice etate și adulți...

Trimiterea principală prin

Farmacistul A. Moll, c. și r. furnizor al curții imperiale Viena, Tuchlauben 9.

Comandă din provincie se efectuează dinică prin rambursă postală.

La depozite se se ceară anumită preparatele provădute cu iscălitura și marca de apărare a lui A. MOLL.

Depozite în Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victor Roth, Fr. Kellmen și Ed. Kugler...

77-37.

Liferatie de petriș.

Societatea Monier de construcții ung G. Breyman & Co.

cumperă la rezervorul cel mare petriș curat, ca cel pentru șosele. Cubic-metru cu 2 fl. 50 cr.

Literanții se pot adresa pentru informații la biroul întreprinderii la „Sore“ Brașov.

Numere singuratic din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se pot cumpăra în librăria Nicolae Ciurecu, și în tutungeira I. Gross.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Oct. 1893.

Large table with multiple columns showing train routes (e.g., Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta) and fares for various stations and services.

Nota: Numerii încadrați cu linii grise însemnăză orele de noapte.